

Mfv.I.10.220/2010/6.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kiss Zoltán ügyvéd (cím1) által képviselt felperes neve (cím2) felperesnek a dr. Feldmájer Péter ügyvéd (Feldmájer és Somogyi Ügyvédi Iroda – cím3) által képviselt alperes neve (cím4) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 5.M.369/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.973/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.973/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – tizenöt nap alatt – 30.000 (harmincezer) forint és 7.500 (hétezeröttszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperesnek 2005. szeptember 19-étől programozó mérnöki munkakörre határozatlan időre létesített munkaviszonyát 2008. február 19-én rendes felmondással megszüntette. A felmondás indokolása szerint az alperesnél munkakör összevonásban jelentkező átszervezés történik, mely a felperes munkakörét is érinti.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.369/2008/22. számú ítéletével a felmondás jogellenességének megállapítására irányuló keresetet elutasította, kötelezve 60.000 forint alperesi perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy az eljárási illetékét az állam viseli.

A munkaügyi bíróság okfejtése szerint személy¹, a felperes felettesének vallomása alátámasztotta, hogy a felperes a 2008. február 18-ai értekezleten tett nyilatkozata szerint - az egyébként munkaköri leírása részét képező - IA gépek programozására vonatkozó feladatot nem akarta ellátni, holott az ehhez szükséges ismeretek megszerzését a munkáltató biztosította volna. Az átszervezést ez tette részben indokoltta.

Az átszervezés azért is szükséges volt, mert a korábban IA gépeken dolgozó személy²ot más munkakörbe helyezték át, ezért ezen gépek programozását az SMT programozók között meg kellett osztani. A felperes azonban az adott feltételekkel nem kívánt munkát végezni.

Az átszervezés gyakorlatilag azt jelentette, hogy felperes addigi SMT programozási feladatait és az IA programozással kapcsolatos feladatokat is el kellett látnia az újonnan alkalmazásra kerülő személy³ munkavállalónak. Miután a felperes SMT programozói feladatokat végzett, ezért személy³ a felperes munkakörétől eltérő munkakörben került alkalmazásra, függetlenül attól, hogy a munkaköri leírásuk megegyezett. Rámutatott ugyanis a munkaügyi bíróság arra, hogy bár a felperesnek a munkakörébe tartozott az IA gépek programozása is, azt az alperes utasítására nem látta el. Ugyanakkor a munkaügyi bíróság nem vizsgálhatta az átszervezés célszerűségét. Minderre tekintettel valósnak és okszerűnek ítélte a felmondás indokát.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.973/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kiemelte, hogy az IA gépek programozását 2007. decemberéig végző személy² más munkakörbe került, így ez a munkakör betöltetlen maradt. Felperes és személy⁴ munkatársa az SMT gépek programozását végezte. személy⁵ és személy¹ azonban megfogalmazta irányukba annak szükségességét, hogy az IA gépek programozását is az SMT programozóknak kell ellátni. Miután az SMT programozók a munkáltató részéről felajánlott betanításra vonatkozó ajánlat ellenére sem kívánták e feladatot ellátni, döntött a munkáltató úgy, hogy összevonja egy munkakörben az SMT programozói munkakört az IA programozói munkakörrel. Az átszervezés tehát megvalósult a feladatok átcsoportosításával: megszűnt az önálló IA programozó munkakör, és a felperes munkaköre kibővült az IA gépek programozásával.

A tanúvallomások alapján alaptalannak ítélte a felperes fellebbezési hivatkozását, miszerint az alperes nem biztosította a szükséges ismeretek megszerzését. Annak megítélése pedig, hogy személy³ alkalmas volt-e a munkakör ellátására, nem tartozik a bíróság hatáskörébe.

A felperes határidőben érkezett felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és a felperesi keresetnek megfelelő ítélet meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és új eljárásban új határozat hozatalára utasítását az elsőfokú bíróságnak.

Kérte a felülvizsgálati kérelme részének tekinteni a fellebbezésében és annak kiegészítésében írtakat is.

Álláspontja szerint a felmondás valóságának és okszerűségének tisztázását az elsőfokú bíróság mellőzte, és nem értékelték a bíróságok, hogy annak ellenére, hogy személyl nem volt munkáltatói jogkörgyakorló, mégis ő döntött a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről.

Hivatkozása szerint a közvetlen főnöke nem adott határozott utasítást az IA gépek programozására, mely feladathoz egyébként sem biztosította a szükséges ismeretek megszerzését.

Munkaköri leírása szó szerint megegyezett a helyette alkalmazott személy3éval: e szerint az IA gépek programozását is el kellett végeznie, annak ellenére, hogy a gyakorlatban ezt a feladatot más személy végezte. Átszervezés valójában nem történt, hiszen a munkaviszonya fennállása alatt mást vettek fel ugyanazon munkaköri leírással, ugyanazon munkakörre.

A felperes a 2010. július 19-én postára adott felülvizsgálati kérelem kiegészítése elnevezésű iratban hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet iratellenes. Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy az alperes által kibocsátott felmondás a munkáltató részéről nincs aláírva, ezért az érvénytelen. Előadta továbbá, hogy a tárgyalás tartására tett indítványát már nem tartja fenn.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult a felperes 115.000 forint + áfa felülvizsgálati költség megfizetésére kötelezése mellett.

Álláspontja szerint a felperes felülvizsgálati kérelméből nem derül ki, hogy a megjelölt jogszabályi rendelkezéseket miként és milyen módon sértették meg az eljáró bíróságok. A hivatkozott jogszabályi rendelkezések (Mt. 96. §, 103. § és 95. §) a üggyel nem hozhatók összefüggésbe.

A felperes a felmondás érvénytelenségére a perben nem hivatkozott, ezért erre a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhetett sor. A felperes egyébként 2008. február 19-én a felmondó okiratot személyesen nem vette át, erről jegyzőkönyv készült.

A perben bizonyította, hogy a felmondás indoka valós és okszerű volt.

Miután a felperes felülvizsgálati tárgyalás tartására irányuló kérelmét visszavonta, ezért a Legfelsőbb Bíróság a határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet (1. sorszám) bírálta el, a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül. Ugyanakkor a 2. sorszám alatt 2010. július 20-án érkezett „felülvizsgálati kérelem kiegészítése” tárgyú iratban foglalt jogi érvelését nem vette figyelembe a Pp. 273. § (5) bekezdése alapján, miután a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni.

A Pp. 272. § (1) bekezdésében foglalt törvényes határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felülvizsgálati kérelem önálló rendkívüli jogorvoslati kérelem. Ezért a törvény értelmében abban pontosan meg kell jelölni a jogszabálysértést és annak indokait. Ebből következően nem felel meg a törvénynek a korábbi beadványokra (pl. a fellebbezésre) történő utalás. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmének azon részeit bírálhatta el, amelyek megfelelnek a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak (BH 1995.99/2.), vagyis csak a határidőben érkezett felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt indokokat vizsgálhatta.

A felülvizsgálati kérelemben előadottak jogszabálysértés megállapítására azonban nem adtak módot.

Az eljáró bíróságok okszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak szerint értékelték a rendelkezésre álló adatokat és állapították meg, hogy a felmondásban közölt indok valós és okszerűen támasztja alá a felperes munkaviszonyának megszüntetését.

A felmondás indoka munkakör összevonásban jelentkező átszervezés volt. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a BH 1998.508. számon közzétett eseti döntésre, miszerint átszervezésnek minősül az is, ha a munkáltató a korábbi munkaköri feladatelosztást változtatja meg. A felperes a felülvizsgálati kérelmében sem vitatta, hogy a munkaköri leírásban foglalt feladatoktól eltérően ténylegesen az IA gépek programozását nem végezte. Ezért a munkáltató azon döntése, hogy a felperes által ténylegesen ellátott SMT programozói feladatokhoz rendelte az IA gépek programozásának feladatát is, átszervezésnek minősült, függetlenül attól, hogy a felperes és a helyette alkalmazott személy³ írásba foglalt munkaköri leírása megegyezett. Az írásban közölt indok tehát valós, melyből okszerűen következik a felperes munkaviszonyának megszüntetése, hiszen korábban két munkavállaló által ellátott feladatokat (SMT programozás - IA gépek programozása) ténylegesen egy munkavállaló látja el.

Helyes az eljáró bíróságok álláspontja, hogy azon döntés, miszerint a munkáltató e két feladatot ilyen formán kívánja elláttatni, olyan gazdálkodási körbe tartozó célszerűségi kérdés, amelynek vizsgálata a munkaügyi bíróság hatáskörén kívül esik. Az pedig, hogy a munkáltató ezen összevont munkaköri feladatokra a felperes helyett egy másik munkavállalót alkalmazott, jelen esetben nem eredményezett a munkáltató részéről rendeltetésellenes joggyakorlást, miután ennek indoka a felperes tanúvallomásokkal igazolt magatartása volt, miszerint ezen feladatot nem kívánta ellátni. E körben nincs jelentősége annak, hogy a felperes állítása szerint az alperes részéről bizonyítottan felajánlott betanítási lehetőség nem lett volna megfelelő a szükséges ismeretek elsajátításához.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét – az előterjesztett igénnyel szemben – a Pp. 24. § b) pontja első fordulatóban foglalt egy évi átlagkeresetre, mint pertárgyértékre vetítve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés alapján, a (6) bekezdésben foglalt mérlegelés lehetőségével élve, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan a 4/A. §-ban foglalt áfá-val növelt összegben állapította meg.

A felperes személyes költségmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. február 16.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő